

Ferenc pápa alázatra buzdította a jezsuitákat

2013. 08. 01. 09:47 -

Július 31-én szentmisét mutatott be a jezsuiták római templomában. Arra kérte őket, hogy tegyék félre önmagukat és állítsák életük középpontjába Krisztust.

Mindössze három nap telt el fárasztó, ám felemelő braziliai útja óta, Ferenc pápa ismét útra kelt, ezúttal csak a Tevere folyó másik oldalára ment, a jezsuiták Il Gesù templomába. Nem egyszerűen egy ez a látogatások sorában, hiszen tudjuk, hogy Ferenc a történelem első jezsuita pápája, bár életvitelében Assisi Szent Ferenc útját járja. Július 31-én ünneplik a jezsuiták alapítójuk, Loyolai Szent Ignác ünnepét, aki ezen a napon költözött el az örök hazába az örök városból. A spanyol baszkföld szülőtte, Ignác Rómában ismerte fel egyszer s mindenkorra, hogy mit akar tőle Isten. Néhány társával együtt felajánlotta szolgálatait III. Pál pápának. A kis csoportból szerzetesrendet hoztak létre, melynek a Jézus Társasága nevet adták. 1540 szeptemberében készült el az ünnepélyes irat, amellyel a pápa hivatalosan elismerte a rendet. A jezsuiták nagy szolgálata tehát már több évszázadra tekint vissza és ma is a katolikus egyház egyik legnagyobb szerzetesrendjét alkotják. (Szent Ignác 1491-ben született spanyol baszkföldön és 1556. július 31-én halt meg Rómában.)

Ferenc pápa ezen a jeles napon szentmisét mutatott be a római jezsuita atyákkal Jézusnak szentelt templomukban, amely egy impozáns szép barokk épület Róma szívében. A Szentatyával együtt misézett Adolfo Nocolás generális atya és Luis Ladaría jezsuita érsek, a Hittani Kongregáció titkára. A pápa már jól ismert szerény kis autóján, egy Ford Focus gépkocsin érkezett meg a Jézusról elnevezett térre. Hívek egy kis serege köszöntötte nagy szeretettel, mielőtt belépett volna a mintegy 300 férőhelyes templomba, amely a szent rendalapító földi maradványait őrzi. A templomhoz csatlakozó renházban lakott Loyolai Szent Ignác, szobái ma is látogathatók. Ma itt működik a jezsuita skolasztikusok nemzetközi kollégiuma. A szentmise magánjellegű volt, nagyjából olyan, mint amelyeket a vatikáni Szent Márta Domus kápolnájában mutat be a pápa. Ennél fogva jezsuita szerzeteseknek és munkatársaiknak volt fenntartva, összesen 200 jezsuita vett részt a szentmisén, valamint két ignáci lelkiségű női kongregáció tagjai, valamint a római renházak alkalmazottai és munkatársai.

A szentmise elején Adolfo Nicolás jezsuita generális köszöntötte a pápát. A spanyol származású legfőbb előjáró 2008 óta vezeti a rendet, Szent Ignác 29. utódaaként. Ferenc pápa körülbelül két órát töltött a templomban.

Nagyon érdekes, amit braziliai útjáról visszatérőben mondott a pápa három nappal ezelőtt egy újságírónak válaszolva. A kérdés az volt, hogy jezsuitának érzi-e még magát? A Szentatya kissé tréfásan ezt mondta: „Ez teológiai kérdés, mivel a jezsuiták engedelmességi fogadalmat tesznek a pápának. Ha tehát a pápa jezsuita, akkor talán engedelmességi fogadalmat kellene tennie a jezsuita generálisnak... Nem tudom, hogyan kellene megoldani ezt a kérdést....Én jezsuitának érzem magam lelkiségemben, az ignáci lelkigyakorlatok szerint. Ez a lelkiség él a szívemben. Olyannyira érzem ezt a lelkiséget, hogy három nap múlva a jezsuitákkal együtt fogom ünnepelni Loyolai Szent Ignác ünnepét. Reggel szentmisét mondok velük. Nem változtattam meg lelkiségemet, nem vagyok ferences. Jezsuitának érzem magam és úgy gondolkodom, mint egy jezsuita.” Ezt mondta tehát Ferenc pápa három nappal ezelőtt és ezeket a gondolatokat megismételte az Il Gesù templomban is szerdán reggel a szentmise után a közösséggel folytatott beszélgetés során.

A Szentatya ugyanakkor ezt már a legnagyobb komolysággal tette, arra kérte a jezsuitákat, hogy tegyék félre önmagukat és állítsák életük középpontjába Krisztust.

Homíliájában a Szentatya három gondolatot fejtett ki: helyezték Krisztust és az Egyházat a középpontba, engedjék, hogy Jézus meghódítsa őket a szolgálatra és végül restelljék korlátaikat és bűneiket, hogy alázatosak legyenek Krisztus és a felebarátok előtt.

A jezsuiták jelvénye egy monogram, a Iesus Hominum Salvator mozaikszava: IHS. Jól tudjuk mi ezt, mondjátok jogosan – mondta az egybegyűlt jezsuitáknak. Ám ez a jelvény állandóan olyan realitásra emlékeztet, amelyet soha nem szabad elfelejtenünk, vagyis azt, hogy Krisztus a középpont mindannyiunk, az egész Társaság számára, amelyet Szent Ignác nem véletlenül nevezett Jézus Társaságának. A Lelkigyakorlatok könyvének kezdete is Urunk Jézus Krisztus, Teremtőnk és Üdvözítőnk színe elé állít bennünket. Ez minket, jezsuitákat és az egész Társaságot az egyre nagyobb Krisztus, (Deus semper maior) színe elé állít bennünket. Ez azt jelenti, hogy kilépünk önmagunkból, egyfajta kenozisról van szó, vagyis, hogy kilépünk saját szeretetünk, saját akaratunkból és érdeklődésünk, saját

Nem fölösleges tehát a kérdés, hogy valóban Krisztus-e az életem középpontja? Valóban Őt helyezem-e a központba? A kísértés ugyanis mindig az, hogy saját magunkat helyezzük a központba. Ha pedig egy jezsuita nem Krisztust, hanem önmagát állítja a központba, akkor hibát követ el. Krisztus központi szerepével együtt jár az egyház központi szerepe. Nem követem Krisztust, ha ezt nem az Egyházban és az Egyházzal együtt teszem. Mi, jezsuiták hierarchikus Anyaszentegyházunk szolgálatában állunk. Krisztus azt akarja, hogy az Egyházban legyenek gyökereink. Nem lehetnek párhuzamos vagy elszigetelt útvonalak. Keresés és kreativitás igen, ez fontos. Menjünk ki a számtalan perifériára, ehhez valóban kreativitásra van szükség, de mindig közösségben, az Egyházban, azzal az odatartozással, amiből a bátorságot merítjük az előrehaladáshoz. Szolgálni Krisztust és szeretni a konkrét Egyházat, szolgálni nagylelkűen, az engedelmisség lelkületével.

A római jezsuiták templomában bemutatott szentmisén a pápa homíliájának második kérdése az volt, hogy hol halad a kettős központiságnak az útja? Tekintsünk Szent Pál tapasztalatára, amely ugyanaz, mint Szent Ignácé. A filippiekhez írt levelében Pál apostol azt mondja, hogy Krisztus magához ragadta őt. Pál esetében ez a damaszkuszi úton történt, Ignác esetében saját loyolai otthonában, de a lényeg közös: mindketten engedték, hogy Krisztus magához ragadja őket. Jézust keresem, szolgálom, mert ő előbb keresett engem, mert magához ragadott. Ferenc pápa spanyol kifejezést használt, hogy szavainak nagyobb hangsúlyt adjon: „el nos primerea”, Krisztus mindig az első, amikor mi megérkezünk, ő már vár bennünket. A Szentatya többször idézte a lelkigyakorlatok gondolatait, köztük pl. azt, amit a második hét elmélkedései tartalmaznak. A Mi Urunk mindenkinek ezt mondja: aki követni akar engem, dolgozzon velem, aki követ a szenvedésben, követ majd a dicsőségben is. Mondjuk az Úrnak, hogy mindent az ő nagyobb dicsőségére és szolgálatára akarunk tenni, követni akarjuk őt a megaláztatás és a szegénység órájában is. Ferenc pápa ezen a ponton homíliájában megemlékezett arról, hogy éppen ezekben a napokban Szíriában eltűnt egy olasz jezsuita atya.

A pápa végül a restellni való vétkekkel foglalkozott. Jézus felhívása ugyan arra szól, hogy soha ne szégyelljék megvallani Őt. De, amint Szent Ignác tanítja az első hét lelkigyakorlataiban, Jézusra és főként a feszületre tekintve van bennünk egy nagyon emberi és nemes szégyenérzet, hogy nem állunk mindig a helyzet magaslatán. Krisztus bölcs, mi pedig tudatlanok vagyunk, ő mindenható, mi pedig erőtlenekek vagyunk, ő igazságos, mi pedig gyarlók vagyunk, ő jóságos, mi pedig rosszak vagyunk. Kérjük ezért a szégyenkezés, restelkedés kegyelmét, mert ez személyenként és a Társaságot egészében is az alázatra emlékeztet. Az alázat által ismerjük fel mindennap, hogy nem mi építjük Isten Országát, hanem mindenkor Isten kegyelme működik bennünk. Az alázat arra sűrgtet bennünket, hogy ne saját magunkat és eszméinket szolgáljuk, hanem Krisztust és az egyházat. Olyanok vagyunk, mint a törekeny cserépedény, amelyben azonban hatalmas kincs van elrejtve.

A Szentatya homíliájának hangneme ezen a ponton még személyesebbé vált: „Mindig szívesen gondolkodom arra, hogy milyen egy jezsuita alkonyata, amikor elérkezik élete végéhez. Két kép jelenik meg előttem: az egyik a képzőművészetből ismert, klasszikus kép, Xavéri Szent Ferencé, aki Kína felé pillant. Az Úr színe előtt áll. A másik napnyugta képe Arrupe atyáé. Utolsó beszélgetésünkben a menekültek táborában hangzottak el ezek a szavai: „ezt úgy mondom, mintha ez lenne a hatyúdalom: imádkozzatok.” Nem sokkal ezután visszarepült Rómába és agyvérzést kapott, amellyel megkezdődött életének mérhetetlenül hosszú és példaértékű alkonya. Kérjük a kegyelmet, hogy a mi alkonyatunk is olyan legyen, mint amilyen e két jezsuita atyáé volt.

Ferenc pápa végül a Nuestra Señora, a Miasszonyunk oltalmáért fohászokodott, hogy a jezsuiták életük és szolgálatuk középpontjába mindig Krisztust és az Egyházat helyezzék. „Utunkon kísérjen el bennünket atyai közbenjárásával Szent Ignác és minden jezsuita szent, akik továbbra is tanítanak bennünket, hogy mindent alázattal, Isten nagyobb dicsőségére tegyünk.”

A jezsuita generális, Adolfo Nicolas atya a szentmise után azt nyilatkozta, hogy ez egy egészen különleges nap volt számukra, amely inspiráló emlékekkel tölti el őket. Adolfo atya a pápa tréfás megjegyzésével kapcsolatban, amely a jezsuiták negyedik, pápának tett engedelmisségi fogadalmára utalt, maga is némi humorral válaszolt. „Egészen nyilvánvaló, hogy kettőnk közül ki az, akinek engedelmeskednie kell.” A „fekete pápa” – így is szokták nevezni a jezsuita generálist fekete reverendája és a jezsuiták pápának tett negyedik fogadalmá miatt – ezt mondta: „Nyilvánvaló, hogy az én előljáróm Ferenc pápa. Amikor egy jezsuita püspök lesz, akkor automatikusan fel van oldva a Társaság iránti engedelmisség alól. A pápa tehát teljes szabadságot élvez az Egyház kormányzásában” - mondta még Adolfo Nicolas jezsuita generális.

Vatikáni Rádió/Magyar Kurír

© Híreink „Magyar Kurír” forrásmegjelöléssel szabadon felhasználhatók.

Címkék: [szerzetesrendek](#) ([/cimke/szerzetesrendek](#))

[\(/\)](#) [továbbküldés](#) ([/printmail/hirek/ferenc-papa-alazatra-buzditotta-jezsuitakat](#)) [a lap tetejére](#) ([#top](#))

[letöltés](#) ([/printpdf/hirek/ferenc-papa-alazatra-buzditotta-jezsuitakat](#))

[nyomtatási nézet \(/print/hirek/ferenc-papa-alazatra-buzditotta-jezsuitakat\)](#)

Magyar Kurír Szerkesztőség | Postacím: 1364 Budapest, Pf.: 41. | Tel.: 479-20-20 Fax: 479-20-21 | E-mail: mk@katolikus.hu | [Impresszum](#) | [Médiaajánlat](#)